

آسیب می بینیم تا مردم آسیب نمی بینند

گفت و گویا «افشین فلاح زاده» همان آقای آتش نشان خوش تیپ و بانمکی که در ویدئوهای جالبش نکات ایمنی را به زبانی ساده و خلاصه به مخاطبانش آموزش می دهد

علیرضا کاردار | روزنامه نگار

پرونده

اگر کمی سر تان داخل گوشی باشد و در فضای مجازی چرخ زده باشید، حتما کلیپ های «افشین فلاح زاده» را دیده اید. منظور همان آقای آتش نشان خوش تیپ و بانمکی است که در ویدئوهای جالبش نکات ایمنی را به زبانی ساده و خلاصه به مخاطبانش آموزش می دهد. از حمل درست قابلمه داغ در آشپزخانه و روش کار با زودپز گرفته تا نحوه نجات دادن کسی که چیزی در گلویش گیر کرده (مانور هایمیلیخ) یا کمک به کسی که دچار برق گرفتگی شده یا در آسانسور گیر کرده است. به بهانه دیده شدن ویدئوهای این آتش نشان زحمتکش، در پرونده امروز زندگی سلام با او گپو گفتی زدیم تا درباره ساخت این ویدئوها و کلا درباره شغل جالبش بیشتر برای مان بگوید. اگر شما هم می خواهید این کلیپ های آموزشی را که قطعا به کارتان خواهد آمد ببینید، به پیج ایشان مراجعه کنید.

در یکی از سخت ترین مناطق

دنیا کار می کنم

افشین فلاح زاده متولد ۱۳۵۴ است. او که از کودکی عاشق نجات دادن افراد بوده، خودش را این طور معرفی می کند: «رئیس ایستگاه شماره ۴۶ آتش نشانی تهران هستم. با ۲۵ سال سابقه. دو فرزند پسر ۲۰ و ۱۴ ساله دارم. مدرک کارشناسی ایمنی است و به زودی کارشناسی ارشد هم خواهم گرفت. ولی دنبال مدرک گرفتن نیستم. بیشتر به مطالعه و افزودن علمم معتقد هستم. از سال های گذشته دنبال این بودم که یک روز تجربه کاری ام را با توجه به این که در یکی از سخت ترین محدوده های عملیاتی دنیا کار می کنم، با توجه به موارد مرگ و میر و خسارت و حادثه ای که می بینم و همه به دلیل ناآگاهی و نداشتن اطلاعات دقیق است، در اختیار مردم بگذارم تا بتوانم در پیشگیری از حوادث کمک حال شهروندان باشم. محدوده عملیاتی من در مرکز شهر تهران یکی از وحشتناک ترین مناطق دنیا می افتد؛ چون بافت محدوده قدیمی است و شامل بازار هم می شود. مثلا به ما اعلام می کنند که حریق مسکونی رخ داده، بعد می رویم می بینیم کارگاه است و ماحتی به عنوان آتش نشان هم خبر نداشتیم که مخفیانه این تخلفات انجام شده اند. با وجود مسائل زندگی و خانوادگی، داشتن دو پسر بزرگ، ایستگاه داری، رسیدگی به حدود ۳۰ پرسنل، حجم حریق و حادثه و کارهای جاری و پیگیری مطالبات بچه ها و... باز هم خدا با توجه به دعای خیر مردم به من انرژی می دهد. خودم هم گاهی می مانم که چه جور این کارها را پیش می برم.»

از صفر تا صد کلیپ ها

با خودم است

اوروند ساخت کلیپ هایش را چنین توضیح می دهد: «چند سال پیش شروع به تولید محتوا کردم. مقاله و جزوه هم نوشته ام و یک کتاب در حال چاپ هم دارم. ولی سه سال پیش به سرم زد تا در ایستاگرام صفحه ای راه بیندازم تا همکاران و دوستانم به ویژه در شهرهای دور از مرکز که اطلاعات و آموزش کمتری دارند، به اضافه شهروندان و مردم استفاده کنند. بیش از ۳۰۰ کلیپ تولید محتوا داشتم که همه درباره بحث ایمنی هستند. روزها به این فکر می کنم و سناریویش را می نویسم و سعی می کنم کاملا دقیق باشند. صفر تا صد کارهای کلیپ های آموزشی را خودم انجام می دهم. همه این کارها برای این است که انرژی مثبتی به مردم بدهم. خدا را شکر در این مدت ۲-۳ ساله صفحه ام نتیجه گرفته است.

به من می گویند که خوشحالی

الان بیش از ۴۰۰ کا شدی؟

می گویم فقط از این خوشحالم که نزدیک به ۴۱۴ هزار نفر با پیج بنده تعامل دارند. اگر هر کدام به اطرافیان شان این مسائل را گوشزد کنند، چند میلیون نفر ایمن زندگی می کنند. از این خوشحالم که آدم های زیادی از این طریق و به خاطر اطلاعاتی که در اختیارشان گذاشتم حوادث ناگوار را برایشان رخ نخواهد داد. من دنبال سود شخصی از پیج نیستم و فقط می خواهم مردم ایمن باشند.»

خاطره های تلخ و شیرین؛ از پلاسکو تا...!

شغل آتش نشانی یکی از مشاغل سخت دنیاست. «فلاح زاده» درباره شرایط سخت کارش می گوید: «هر ایستگاه یک رئیس دارد. سه شیفت ۲۴ ساعته داریم که هر شیفت یک فرمانده و یک معاون دارد. دو کاردان فنی که راننده خودروهای سنگین هستند و با پمپ کار می کنند. یک کاردان برای خودروهای سبک داریم. بقیه هم آتش نشان هستند. من در عملیات پلاسکو حضور داشتم. با این که شیفتم نبود و ایستگاه من چهارراه ولیعصر بود، جزو اولین ایستگاه ها بودیم که به حادثه اعزام شدیم. یکی از نیروهای ایستگاه «امیرحسین داداشی» هم در آن حادثه شهید شد که ایستگاهی هم به اسم ایشان نام گذاری شد. بدترین حادثه و خاطره من همان

پلاسکو بود که تایکی دو سال بعد، از لحاظ روحی و روانی شرایط خوبی نداشتیم. چون عزیزان مان را در این حادثه از دست دادیم.» می گویم حالا از خاطرات شیرین تان هم بگویید. می خندد و تعریف می کند: «یک حادثه محبوس شدن فرد داخل سرویس بهداشتی داشتیم. بعد که رفتیم دیدیم بنده خدا گوشی تلفن همراهش داخل چاه افتاده و خواسته آن را در بیاورد که دستش داخل چاه گیر کرده است! تا ما را دید شروع کرد به خندیدن. می گفت یک عمر همراه اسوژه می کردم، ولی حالا تا آخر عمر همه من را اسوژه می کنند. ما هم می خندیدم و دست این بنده خدا را در می آورديم. آن شخص می گفت تو را به خدا کسی از دور و بری ها این قضیه را نفهمد!»

توصیه برای آن هایی که

می خواهند آتش نشان شوند

فلاح زاده درباره شرایط آتش نشان شدن می گوید: «بعد از حادثه پلاسکو به کمک فضای مجازی، جوانان زیادی به این شغل علاقه مند شده اند. به همه می گویم اگر برای حقوق این شغل می آید، نیایید. این کار عشق است. سختی های خودش را دارد. بازی با جان است، حادثه و آسیب دیدگی دارد. باید با خودت و خانواده ات کنار بیایی و اگر واقعا عشقش را داشتی باید بیایی که بتوانی سختی هایش را هم تحمل کنی. خیلی ها آمدند و رفتند و نتوانستند ادامه دهند. حتی پدرت آسیب روحی دیدند. باید این کار را واقعا با تمام وجود دوست داشته باشی. میل به همنو، شجاعت، ایثار و... باید در خونت باشد. باید کنجکاو و هیجان را دوست داشته باشی. باید نترس و پراترزی باشی. باید بدن ورزیده داشته باشی تا بتوانی در حوادث لااقل از پس خودت بر بیایی و خودت را نجات دهی. در بعضی عملیات بچه هایی که آمادگی جسمانی نداشته اند موفق تر عمل کرده اند. حتما باید ورزشکار، باهوش و خلاق باشی و علمت را به روز کنی چون هر روز با حوادث جدیدی روبه روی می شویم و مواد صنعتی مختلفی می آیند.»

سُر خوردن از میله، والیبال بازی کردن و مزاحمت تلفنی

آقای فلاح زاده درباره سُر خوردن از میله و والیبال بازی کردن در ایستگاه ها توضیحات جالبی دارد: «خیلی های گویند خب به جای پایین آمدن از میله، ایستگاه را در یک طبقه بسازید. طبق استاندارد جهانی همه ایستگاه ها باید در دو طبقه باشند. با توجه به وجود خودروهای سنگین، سروصدا و دودشان، همچنین تلفنخانه و اتاق بیسیم و سیگنال و... آسایشگاه باید در طبقه دوم باشد تا آتش نشانیان از این سروصدا و آلودگی به دور باشند و در استراحت، هر موقع زنگ خورد بتوانند امداد رسانی کنند. دلیل بازی والیبال هم علاوه بر مفرح بودن، آن چنان هوازی نیست و تکنیک خاصی ندارد. علاوه بر این که ایرانی ها کلا والیبال را دوست دارند. برای همین چون ساده تر و شادی آورتر از فوتبال است، بین بچه های آتش نشان رایج است تا هم وقت شان بگذرد

توصیه های ایمنی را یاد بگیرید و به دیگران هم آموزش دهید

از آقا افشین می پرسم آیا تا حالا کسی را از مرگ نجات داده؟ می گوید: «خیلی زیاد. برای بیشتر بچه های آتش نشانی این اتفاق افتاده است. مثلا به حادثه ای رفتم که طرف بچه اش در حریق و دود مانده و نجاتش دادیم. بعدا با گل و شیرینی به ایستگاه آمدند و گفتند ما زندگی مان را مدیون شما هستیم. هر روز چندین پیام می گیرم که می گویند به خاطر این کلیپ یا آموزش «مانور هایمیلیخ» عزیزم را نجات

داده ام. مثلا چند شب پیش ساعت ۲ نصف شب آقایی از شمال زنگ زد و گریه می کرد. گفتم آقا فردا صحبت کنیم. گفت تور و خد قطع نکن، فقط زنگ زده ام. پیرسم کجایی تا بیایم دست را ببوسم. من بچه ام را از تو دارم. برای فرزندم حادثه ای رخ داده بود و یک دفعه یاد کلیپ تو افتادم و بچه ام را نجات دادم. این انرژی الانی که داریم همه به خاطر انرژی و دعای خیر مردم است.» از این آتش نشان فداکار می خواهم به عنوان حسن ختام صحبت مان یک نکته ایمنی هم بر ایمان بگویم، با تاکید می گویم: «برای پیشگیری از خطرات و حوادث از همه مردم خواهش

می کنیم یادین کلیپ های آموزشی هر چند کوتاه، روزی چند دقیقه وقت بگذارند تا برای همیشه از یک حادثه جلوگیری شود. همچنین هر خانواده باید در خانه یک کپسول خاموش کننده پودری داشته باشد تا در مراحل اولیه آتش سوزی یا کمترین هزینه بتوانند جلوی گسترش آتش و خسارت بیشتر را بگیرند. همان طور که در آخر هر کلیپم می گویم: ان شاء... که همه تون ایمن باشین، یا علی و خدا نگهدار...». آدرس اینستاگرام: Afshin_fallahzadeh.

ZENDEGI-SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

شنبه • ۴ آذر ۱۴۰۲
۱۱ جمادی الاول ۱۴۴۵ • ۲۵ نوامبر ۲۰۲۲
شماره ۲۱۴۶۶

۲۵۸۵

در زندگی سلام امروز بخوانیم:

با کمبود متیزیم

چه اتفاقی برای بدن می افتد؟

۹ نشانه فاصله گیری عاطفی

یکی از زوجها

«بلک فرایدی» یا حل معمای جاذبه

در سیاه چاله ها؟

۸ ترفند مهم

یادگاری از آقای آتش نشان

۱- مانور هایمیلیخ اگر غذا در گلو ی شخصی گیر کرد، باید از پشت او را گرفته، یک دست خود را مشت کرده و دو انگشت زیر دنده هایش بگذارید. دست دیگر تان را هم روی آن قرار داده، شخص را کمی به جلو خم کنید و با فشار های ناگهانی هوار از دهان او بیرون کرده که همراهش لقمه هم خارج خواهد شد. اگر این اتفاق برای خودتان افتاد، همان قسمت شکم را به لبه میز یا صندلی تکیه داده و به صورت ضربه فشار دهید.

۲- کمک به فردی که دچار برق گرفتگی شده همیشه یادتان باشد اگر کسی را برق گرفت، بدون این که استرس بگیرید و زمان را از دست بدهید، جریان برق را قطع کنید. اگر مقدور نبود، او را با وسیله ای که سانا نباشد، مانند کمر بند چرمی یا شال و... به عقب بکشید.

۳- سقوط آسانسور اول این که آسانسور به این راحتی سقوط نمی کند، ولی اگر چنین حادثه ای پیش آمد، کف آسانسور به صورت چهارزانو نشسته، سر خود را به جلو خم کنید و با دو دست دیواره های کابین را بگیرید.

۴- شعله ور شدن ماهیتانه اگر می خواهید با حجم زیادی از شعله مواجه نشوید و ایمن باشید، این دو تکنیک را برای همیشه به خاطر بسپارید: قبل از ریختن مواد غذایی داخل ظرف، آب موجود داخل آن را بگیرید. هیچ وقت هم اجازه ندهید که روغن سرخ کردنی تان بیش از اندازه داغ شود.

۵- برف شادی هیچ وقت برف شادی را به مقدار زیاد بر سر و صورت افرادی که در جشن حضور دارند، اسپری نکنید چون از دو ماده قابل اشتعال به نام بوتان و پروپان تشکیل شده که به محض این که در مجاورت شعله شمع یا آتش فشفشه قرار می گیرد، شعله ور می شود و در یک لحظه تمام سر، صورت و ریه فرد می سوزد و یک عمر پشیمانی به بار می آورد.

۶- جوش آوردن خودرو اگر خودرو جوش آورد و قرار شد در رادیاتور را باز کنید، همیشه از دستمال استفاده کنید. آن را به طور کامل روی در رادیاتور بیندازید، خودتان هم بنشینید که با این کار مانع پرتاب آب جوش به سمت سر و صورت خودتان بشوید.

۷- تزکیب مواد شوینده بر خلاف یک تصور رایج، مطمئن باشید با این کار نه تنها مواد شوینده قوی تری را نمی سازید بلکه با دست خودتان یک مواد شیمیایی قوی تری می سازید که به محض متصاعد شدن آن در هوا و تنفس کردن به ریه شما یک آسیب شدیدی وارد می شود که تا سال ها در گیر عوارض آن خواهید شد.

۸- سرقت گوشی در جاهای عمومی، همیشه یک انگشت تان بالای گوشی باشد تا به راحتی نتوانند آن را به سرقت ببرند چون این انگشت مانع این اتفاق خواهد شد.

